

El diputat més odiat

Per què trenca amb el PSOE el 1991, just després de ser elegit?

—Jo havia estat batlle des Castell.

Després de les eleccions, l'Entesa de l'Esquerra i el PP pacten as Castell amb l'excusa que la situació econòmica era desastrosa per culpa del meu govern. Anteriorment es produeix un altre fet: el congrés del PSOE-Menorca on jo encapçalava el corrent crític; vaig perdre i la direcció em comença a passar factura donant raó a les crítiques del PP i d'Entesa contra la meva gestió as Castell. La direcció del PSOE em sotmet a un xantatge impresentable. Pretenien que signàs un document de renúncia de l'escó: no el farien efectiu si feia bondat, si no...

—*I per això trenca?*

—Jo sempre havia defensat que el PSOE havia de passar a l'oposició perquè el partit més votat era el PP. Un altre pacte amb l'Entesa considerava que no era bo, sobretot perquè no havia funcionat en les dues edicions anteriors. Això i la situació de desastre financer del Consell —a més d'assumptes obscurs amb una empresa mixta— em fan donar suport a la moció de censura que el PP m'anuncia, l'agost, que pretén presentar. En aquell moment el trencament amb el PSOE ja era total: Joan March (aleshores secretari general del PSIB-PSOE), del qual jo havia estat home de confiança a Menorca, em va donar l'esquena i va fer costat als oficialistes de Menorca com Borja Carreras o Tirs Pons, que em criticaven.

—*Per què no deixa l'escó?*

—Perquè en aquell moment m'arriben notícies que hi ha gent que prepara accions de venjança en contra meu i com que no tenc la condició d'aforat em serà molt difícil defensar-me. A més, consider que si hagués presentat la dimissió això hauria constituït un reconeixement de culpa, i no estic d'acord amb les acusacions.

—*A quines venjances es refereix?*

—Membres del PSOE em denuncien davant els tribunals dient que havia fet una gestió econòmica dubtosa. Després es demostrà que aquestes acusacions eren totalment falses. Vaig ser absolt, el 1993, de qualsevol tipus de delicte. El judici posà de manifest que fins i tot hi havia proves falses.

—*Es a dir, deixa l'escó per poder defensar-se.*

—Sí.

—*De què exactament, de les acusacions que el porten a judici?*

—Hi havia amenaces.

—*Amenaces?*

—Sí, fins i tot amenaces físiques. En un moment determinat un d'ells em diu que...

—*Qui?*

Jaume Peralta, elegit pel PSOE el 1991, donà suport a una moció de censura del PP al Consell Insular de Menorca. Des del trencament PP-UM és l'assegurança de la majoria absoluta del PP al Parlament balear.

—...Albert Moragues [ex-diputat del Parlament i ara diputat a Madrid] em diu que per un milió de pessetes pot contractar un marsellès. Jo entenc això clarament com una amenaça directa contra la meva integritat física. Em telefonaven constantment insultant-me i vaig haver de canviar el telèfon. El cotxe de la meva dona en diverses ocasions va sofrir desperfectes fets a posta... Fins i tot em consta que qui era el delegat del Govern a Menorca va ordenar a membres de la policia una investigació en contra meu.

—*Què?*

—Sí, això que sent.

—*Sigui més precís, per favor.*

—Ruiz Sabido (l'ex-delegat) va ordenar a diversos policies que investigassin si jo tenia negocis il·lícits, o si consumia drogues, o si tenia afers de dones... qualsevol cosa que pogués fer-me mal. Exactament no sé què demanava perquè no ho va fer per escrit, però jo sé que és així: va ordenar que m'investigaren per si es podia presentar alguna acusació en contra meu.

—*Sembla molt ressentit contra el PSOE.*

—No contra el PSOE, però sí contra algunes de les persones que estaven en el PSOE. Fins i tot sentia odi cap aquestes persones.

—*I per causa d'aquest odi dona suport al PP.*

—No, no. L'odi va anar minvant i ara ja no em queda més que el menyspreu. Les raons són les que li he dit adés. Jo tenc una convicció molt clara: entre un govern de la força més votada, el PP, o un govern del PSOE, PSM, Entesa d'Esquerra de Menorca, Unió Mallorca... crec que la segona possibilitat no és real. Crearia una situació ingovernable des de qualsevol punt de vista. Seria únicament un repartiment de càrrecs, exactament igual que ocorre ara mateix al Consell Insular de Mallorca.

—*Es considera un trànsfuga?*

—Si la paraula vol dir aquell que deixa un grup per passar al mixt, doncs jo som un trànsfuga. Ara, si el que volen dir amb trànsfuga és traïdor, venut, pocavergonya, fill de puta... que són les coses que m'han dit, doncs no, no ho som. Més que un trànsfuga som un perseguit del PSOE que no vaig deixar l'escó per poder defensar-me.

—*Se sent el diputat més odiat?*

—Segons per qui supòs que sí..., però això li ho hauria de demanar als altres.

—*Però sí que deu ser el diputat que més qualificatius negatius mereix a la premsa.*

—Jo ja tenc la meua opinió respecte als mitjans, però bé, hi ha de tot. També hi ha els típics columnistes —no tots, ja que també n'hi ha de valuosos— que són persones frustrades en la

PERE CARMONA

"Més que un trànsfuga som un perseguit del PSOE que no vaig deixar l'escó per poder defensar-me."

seva vida privada, o políticament, i que es dediquen a intentar destruir tot el que els passa pel davant, però jo senzillament els menyspreo perquè són quatre desgraciats que l'única cosa que tenen és poder escriure quatre bajanades en un diari. Alguns d'aquests ho fan perquè són poca cosa professionalment, i d'altres supòs que hi tenen interès crematístic.

—*Què farà a partir del 28 de maig?*

—Me'n torn a fer de funcionari del Consell Insular de Menorca i a ca meva.

—*En aquests quatre anys deu haver fet un bon raconet, perquè diuen que se l'ha cobrat bé, el seu suport al PP.*

—Bé, bé, bé... tot açò són acusacions que es fan dins l'àmbit polític per destruir-me, però no n'hi ha res de res. Jo no he cobrat més que el que em pertoca cobrar com a conseller i com a diputat. El mateix que els altres. I els suposats tractes de favor del meu fill o de la meua companya, doncs ja ho he explicat moltes vegades: ara mateix el meu fill no té feina. Ara bé, tenc molt clar que com a pare faré el possible perquè tenguí feina, com fa tothom.

—*Jaume Peralta serà un càrrec del PP d'aquí poc?*

—No ho sé. De moment he de dir que no. En política, però, no es pot descartar cap possibilitat. Cap ni una.

Miquel Payeras

EXPOSICIÓ

ARTUR MARTORELL

Un educador del nostre temps
Palau Moja, del 7 de març al 9 d'abril.

